Rabi Yehoshuah says; - רבי יהושע אומר האוכל אוכל ראשון ושני שני One who eats food, which is a Rishon or Shaynee; is a Shaynee

Overview

The משנה a משנה where the view of ר"י is stated that one who eats food which is whether it is a אני or a שני, the person who eats it becomes a שני and is therefore משנה that in this case the person is only פוסל the תרומה but not משמא it. Our משמא discusses the reason for this ruling.

asks: תוספות

ואם תאמר מאי צריך התם להאי טעמא -

And if you will say; why was it necessary there for the גמרא to give this reason - נימא דלהכי שני עושה שני כדמפרש בסמוך בגמרא

Let us say, that this is the reason why a שני makes a שני, as the גמרא shortly explains -

- משום דזימנין דאכל אוכלין טמאין ושדי משקין דתרומה כולי

Since sometimes he is eating אוכלין ממאין and he will place תרומה liquids, etc. in his mouth at the same time, so the אוכל שני which is in his mouth will be פוסל the תרומה which is in his mouth.

תוספות answers:

- 4 אם אוכל שני שני שני שני לנו לעשות אין לנו לעשות אין לנו לעשות אין לנו לעשות אין לנו לאירה דתרומה אין לנו לעשות אוכל שני שני ליסול by תרומה alone, mentioned in

¹ See רש"י there ד"ה שני באוכל שני באוכל שני באוכל שני נעשו משקין תחלה כדקתני ואזיל כל הפוסל את ד"ה ע"י there ד"ה שני בשום דוכתא מחמרינן גבי אדם התרומה מטמא משקין להיות תחלה וחזר המשקה ועשה האוכל שני וכיון דאשכחן ע"י משקה דשני עושה שני בשום דוכתא מחמרינן גבי אדם touches another food which is wet, the liquid on the food becomes a שקין להיות תחלה there משקין להיות תחלה and the משקין את התרומה מטמא משקין להיות תחלה and the food into a שני make the food into a שני make the food into a שני הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות תחלה אוכר הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות תחלה את התרומה מטמא משקין להיות תחלה אוכר הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות החלה הובר הפוסל את התרומה המטמא משקין את התרומה הובר הפוסל הובר החלבות החלב

³ The general rule is that the item which is becoming ממא has a lesser level of טומאה than the item which is making it and here the person eating the אוכל שני has the same level of שניא as the food, namely a שני as the food, namely a.

⁴ Granted that there is this concern that while eating an אוכל שני, this may cause פסול, nevertheless the solution must be something which can be rationalized; it has a precedent.

our גמרא, we should not make one who eats a שני into a שני unless we found a precedent for it -

משום דדמי⁵ לחוכא⁶ ואיטלולא:

For otherwise it appears to be a charade and a mockery

Summary

A solution which requires a גזירה must be rationalized.

Thinking it over

Was there מוכא הוכא הוכא רבנן ruled that שני במשקין (which seems to be the ruling before the ruling of אוכל שני α , since שני במשקין is the precedent for אוכל שני שני) and if not, why not?!

_

⁵ If there never was a case where a שני makes a שני, people would consider this גזירה of making an שני into a was something bizarre and laughable.

⁶ See רש"י עירובין סח,ב who writes, כחוכא. שחוק: ואטלולא. ליצנות.